

[Ministeren for skatter og afgifter]

Henlæggelsesordningen går ud på, at pengeinstitutterne enten kan foretage en procentvis beregnet hensættelse eller en individuelt beregnet hensættelse på grundlag af en vurdering af risici på enkelte udlån og garantier.

Hvis pengeinstituttet foretager hensættelsen på procentbasis, kan der *kun* foretages hensættelse, så længe *summen* af årets og tidligere års hensættelse ikke overstiger 3 pct. af de på statustidspunktet bevilgede udlån og garantier.

Hvis pengeinstituttet foretager hensættelsen som en individuel hensættelse, kan den foretages i det omfang, hvor et tab er konstateret eller sandsynliggjort. Der er ikke fastsat særlige procentsatser for størrelsen af de individuelle hensættelser, men i praksis accepteres, at summen af de individuelle hensættelser kan udgøre op til 5 pct. af de på statustidspunktet bevilgede udlån og garantier, uden at dette giver anledning til efterkontrol.

I praksis kan der også accepteres hensættelser over 5 pct., hvis hensættelsen skyldes særlige forhold, som efter banktilsynets vurdering kræver disse hensættelser.

Retningslinjerne er udviklet i administrativ praksis og fastsættes hvert år i ligningsrådets vejledende anvisning. Hensættelsesordningen er alene udformet for at få en praktisk måde, hvorpå man kan opgøre sandsynliggjorte tabrisici. Der er derimod ikke tale om nogen almindelig valgfri henlæggelsesmulighed. Det ses f.eks. af, at der i praksis ikke antages at være vilkårlig adgang til at tilbageføre tidligere foretagne og fratrukne tabshensættelser. Pengeinstituttet kan endvidere ikke frit skifte hensættelsesprincip fra år til år.

Dette indebærer, at det er begrænset, hvor store udskydelser med betaling af skatten pengeinstitutterne vil kunne opnå.

Den vejledende anvisning er i øvrigt vedtaget i midten af 1970'erne efter forhandling med pengeinstitutternes organisationer på et tidspunkt, hvor de hidtidige, konstaterede tab havde været af begrænset størrelse.

Statsskattedirektoratet har oplyst, at ligningsrådet har vedtaget, at der skal optages forhandling med pengeinstitutternes organisationer om erfaringerne for administrationen af den vejledende anvisning, herunder erfaringerne ud fra udviklingen i regnskabspraksis. Når disse forhandlinger er gennemført, vil det blive overvejet, om den vejledende anvisning skal ændres.

Spm. nr. S 128

Til *energiministeren* (17/10 85) af:

Bjørn Westh (S):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor staten har opgivet sin deltagelse i Dansk Vindteknik, Viborg, og afskrevet statens aktieandel på 3 mill. kr.?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen har Dansk Vindteknik været i likviditetsvanskeligheder, men ikke på en sådan måde, at tiltroen til virksomheden og dens produkter har været i fare.

Tre private firmaer har da også været parat til at skyde 12 mill. kr. ny aktiekapital ind i Dansk Vindteknik.

Svar (23/10 85):

Energiministeren (Enggaard):

Elselskabet SEAS og A/S Vestas indtrådte den 1. oktober 1985 som aktionærer i vindmølevirksomheden Dansk Vindteknik A/S og indskød hver 5 mill. kr. som aktiekapital. Samtidig indskød en af de tidligere aktionærer, ASEA A/S, yderligere 2 mill. kr. som aktiekapital i virksomheden.

Dansk Vindteknik A/S blev stiftet den 1. december 1981. Energiministeriet tegnede en tredjedel af aktiekapitalen med det hovedmål, at selskabet ud fra forskningsresultater fra energiministeriets og elværkernes vindkraftprogram skulle videreudvikle og markedsføre store vindmøller. Elkraft bygger en vindmøllepark ved Masnedøværket bestående af 5 møller på hver 750 kW fra Dansk Vindteknik A/S. Der er med dette projekt taget et vigtigt skridt for markedsføringen af store vindmøller, og forskningsresultater er hermed bragt til anvendelse i industrien.

I forhold til markedet for mindre vindmøller har denne udvikling for de store møllers vedkommende taget lang tid og krævet betydelige økonomiske ressourcer. Før rekonstruktionen den 1. oktober 1985 var Dansk Vindteknik A/S i den situation, at en fortsættelse af selskabets drift forudsatte en betydelig kapitaludvidelse.

Den gennemførte rekonstruktion havde som forudsætning, at energiministeriet trådte ud af aktionærkredsen og afskrev såvel statens aktieandel som statens lånetilgodehaven-